این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

آیینه نفس

فرش هر مجلسی نشوید

علامه محمد حسین طباطبایی(ره):
کسی که می‌خواهد اهل معرفت شود باید معاشرتش را مخصوصاً با اهل غفلت و اهل دنیا کم کند و فرش هر مجلسی نباشد و کار شبانه‌روزی او در مجالس بیهوده صرف نشود و از معاشرت‌های بی‌فایده و بی‌مغز تا می‌تواند اجتناب کند و طوری نشود که با همه و در هر مجلسی حاضر شود.
همچنین برای کسی که می‌خواهد اهل معرفت شود، لازم است در خوردن حتی حلال میانه‌رو باشد و افراط نکند و شکمو و پرخور نباشد، بلکه تا گرسنه نشده سر سفره حاضر نشود و تا اشتها دارد دست از غذا خوردن بردارد و از لحاظ خواب و سخن گفتن نیز باید حد اعتدال را مراعات کند.
منبع: در محضر علامه طباطبایی ص ۳۶۵

صفات عالیه راه طولانی را کوتاه می‌کند

صفحه توئیتری منتسب به آیت‌الله فاطمی‌نیا(ره) جمله‌ای از ایشان را به اشتراک گذاشت. مرحوم فاطمی‌نیا فرموده‌اند: سخاوت، بلندنظری، خوش‌خلقی و امثال اینها صفات عالیه هستند و بخل، تنگ‌نظری، سوءخلق و مانند اینها صفات رذیله‌ای که سد راه کمالند. مثلاً انسان بخیل هرچه نماز بخواند به جایی نمی‌رسد. او را بی‌نماز نمی‌نویسند، ولی ترقی نمی‌کند. از طرفی صفات عالیه باعث طی راه‌های طولانی در مدت کوتاه می‌شود.

اصلاحات به قبل از ۱۳۷۶ بازمی‌گردد؟

عبدالله گنجی در توئیتی نوشت: برای اولین بار در این انتخابات است که افراطیون سکولار – دموکراسی‌خواه در صف اول اصلاح‌طلبان نیستند و پدرخوانده‌ها به حاشیه رفتند و امثال آرمین صحبت از انشعاب و اقلیت و اکثریت می‌کنند. رنگ و لعاب پنجره‌ای که اصلاحات از آنجا به نظام سیاسی و واقعیت‌های روی زمین می‌نگرند در حال تغییر است. این اگر رویه شود می‌تواند تعاملات را به قبل ۱۳۷۶ برگرداند.

قانون عجیب ازدواج در ژاپن

الهام عابدینی در توئیتی نوشت: می‌دونید ژاپن تنها کشوری در دنیاست که براساس قانون، نام‌خانوادگی زوجین باید یکی باشه؟ ۹۵ درصد مواقع هم زن، نام‌خانوادگی‌اش رو تغییر میده و فامیلی شوهر رو می‌گذاره. این یعنی بعد از ازدواج باید همه کارت‌های شناسایی، گذرنامه، حساب بانکی، کارت شغلی و حتی نام در شبکه‌های اجتماعی تغییر کنه.

انتقال درخت‌های پادگان ۱۰۶ ارتش با سازوکار مهندسی

کاربری با نام «محمد» در توئیتی نوشت: درخت‌های پادگان ۱۰۶ ارتش، قطع نشده‌اند، بلکه با سازوکار مهندسی و علمی و با نظارت مراجع ذی‌صلاح، از جنوب پادگان به میانه و شمال پادگان منتقل شدند. در طرح کلان، شمال پادگان بوستان خواهد شد.

مصطفی حنگو | ایران

تقدیر کاربران شبکه‌های اجتماعی از قوه قضائیه برای بازگشت اموال بابک زنجانی

به مقابله با فساد امیدوار شدیم

با خبر بازگشت اموال بابک زنجانی به کشور و تصویه بدهی‌های او با پیگیری قوه‌قضائیه، کاربران شبکه‌های اجتماعی در توئیت‌هایی از این اقدام قوه قضائیه تشکر کردند. کاربران تأکید کردند که منتظر بازگشت اموال سایر مفسدان اقتصادی نیز خواهند بود. کاربران بیان داشتند بازگشت اموال زنجانی نشان داد می‌توان به دور از هیاهو، عوام‌فریبی و کارهای نمایشی با فساد مقابله کرد. در ادامه بخش‌هایی از واکنش‌های کاربران را مرور کرده‌ایم.

■ **محسن قائد:**
دیر شد، اما بالاخره شد! تمام بدهی و خسارت بابک زنجانی به دولت پرداخت شد. اموالی که زنجانی معرفی کرده و به تهران منتقل شده اضافه‌تر از میزان بدهی اوست!

■ **اعظم سادات سید مومنی:**
اموال بابک زنجانی شناسایی شد و به تهران منتقل شد. چقدر نیاز داریم تو این روزها خبرهای خوب بشنویم و اینکه سرمایه بیت‌المال برگشته جای بسی خوشحالی داره.

■ **سیده زهرا عبداللهی:**
پیگیری‌های مجدانه، دقیق و هوشمندانه قوه قضائیه به دور از هر جوزدگی و حرکت عجولانه در جریان پرونده بابک زنجانی باعث رد مال و بازگشت بیش از ۲ میلیارد و ۳۰۰ میلیون دلار به بیت‌المال شد و این یعنی می‌توان به رسیدگی پرونده‌های کلانی همچون چای دبش و... امیدوار بود.

■ **وحید حاجی‌پور:**
بابک زنجانی بدهی خود را با ارزش روز تسویه کرده است؛ بخشی از این تسویه ارزی بوده، بخشی دیگر خودروهای سنگین و بخشی دیگر هواپیما. اموال داخل ایران او هم، طی سال‌های گذشته به شرکت ملی نفت ایران واگذار شده بود مثل قشم ایر.

■ **عبدالمجید خرقانی:**
با وجود تمام سنگ‌اندازی و موانع کشورهایی که اموال بابک زنجانی در آنجا بود، بالاخره قوه قضائیه توانست تمامی اموال رو به کشور استرداد کنه تا بدهی شاکیان و خسارت بیت‌المال جبران بشه. هر کسی که قصد اختلاسگری داره باید بدونه آخر کارش مثل بابک زنجانی، فلاکت و بدبختی است.

■ **هاتف صالحی:**
حجت‌الاسلام محسنی اژه‌ای در جریان پرونده بابک زنجانی به خوبی نشان داد که می‌توان به دور از هیاهو، عوام‌فریبی و کارهای نمایشی و صرفاً مستظهر به نیت مخلصانه، صبر انقلابی و درایت هوشمندانه، عدالت را اجرا و حق مردم را استیفا کرد.

■ **سیداحسان حسینی:**
تسویه بدهی بابک زنجانی در یک دهه اخیر یک مانع جدی داشت که در دولت سیزدهم از میان برداشته شد. از دید ذی‌نفعان کارشکن، بدهی او نباید تسویه می‌شد تا همچنان پتکی بر سر منتقدان خود باقی بماند. بازگشت اموال می‌توانست زودتر از اینها انجام شود اگر منافع ملی بازیچه بازی‌های سیاسی نمی‌شد.

■ **رضا پناهیان:**
خیلی خبر دلگرم‌کننده‌ای بود. با پیگیری‌های دستگاه قضا بالاخره بعد از این همه سال تمام بدهی بابک زنجانی تسویه شد. واقعاً خداقوت آقای اژه‌ای.

■ **محمد فراهانی:**
بازگشت بدهی‌های بابک زنجانی نشان داد قوه قضائیه به دور از جار و جنجال و هیاهوی رسانه‌ای به دنبال احقاق حقوق مردم است.

■ **علی احمدنیا:**
بعد از بیش از ۱۰ سال در دوره اقای اژه‌ای تمام بدهی‌های بابک زنجانی که از جیب مردم برداشته شده بود، دوباره برگشت. مبارزه با فساد میشه فراجناحی و به‌دور از شواف و بزرگنمایی کاذب در مسیر امیدآفرینی برای مردم باشد.

■ **محمدحسین چاووشی:**
اموال بابک زنجانی برگشت؟ نه داداش، اموال مردم به کشور برگشت! از پیگیری‌های مسئولان قضایی ممنونیم و امیدواریم این پول برای مردم و کشور هزینه بشه.

■ **جواد آقایی:**
استیفای حقوق عامه در پرونده بابک زنجانی صورت گرفت و بدهی مالی او به صورت کامل (به دلار) تسویه شد. ببینیم رسانه‌هایی که تا دیروز با اسم و پرونده بابک زنجانی بازار ناامیدی مردم را داغ می‌کردند، حالا چه می‌کنند!

چرا باید از میل به خرید کردن رها شویم؟

خرید کردن لذت‌بخش است. وقتی لباسی را که عاشق آن شده‌ایم به خانه می‌بریم، احساس می‌کنیم که هورمون‌ها افزایش می‌یابند. به تدریج در نتیجه این پویایی ما شروع به جمع‌آوری چیزهایی می‌کنیم که برایمان لذتی ندارند. ما مجبور به مصرف‌گرایی اغلب خاموشی هستیم که کنترلمان می‌کند و اگر چیزی بخریم احساس خوبی به ما می‌دهد حتی اگر بعداً در کشو رها شود. اوانجلینا هیمیتین و سولدادام. والخوس دو روزنامه‌نگار آرژانتینی از روزنامه لاناسیون تصمیم گرفتند مقاومت خود رابطه خود را در برابر چیزهای مختلف بررسی کنند.

به گزارش فرارو به نقل از ال پائیس، آنان توافق کردند که به مدت یک‌سال چیزی نخرند و برای استثناهای منطقی مانند خرید موادغذایی و محصولات تمیزکننده صرفه‌جویی کنند. آنان از همه چیز اجتناب می‌ورزیدند حتی آرایشگاه. آن دو هیچ‌گونه هدیه مادی را نمی‌پذیرفتند و در مورد خرج کردن پول در رستوران‌ها یا سفرها سخت‌گیری می‌کردند. ایده اصلی صرفه‌جویی در پول نبود، بلکه رهایی از چرخه مصرف بود که ما را به دام می‌اندازد. چیزی که به عنوان یک چالش بین دو دوست آغاز شد به یک پدیده وایرال تبدیل شد که صدها نفر را متحد کرد و آنان نیز تصمیم گرفتند با مصرف‌گرایی خداحافظی کنند. آن دو روزنامه‌نگار چالشی که تجربه کرده بودند را در کتابی در سال ۲۰۱۷ میلادی تحت عنوان «نیاز مصرف‌شده» به زیر چاپ بردند. این تجربه آنان را متحول کرد و هفت سال بعد زندگی‌شان هنوز تغییر می‌کند

ما می‌دانیم که اگر روز بدی را سپری کرده‌ایم رفتن به خرید یا رفتن به سوپرمارکت زمانی که گرسنه هستیم ایده خوبی نیست. حالات عاطفی تصمیمات ما را مشروط می‌کند. سطح اکسی توسین یا به اصطلاح هورمون لذت زمانی کاهش می‌یابد، چیزی آنطور که انتظار می‌رفت پیش نرود. ما ناخودآگاه سعی می‌کنیم اکسی توسین از دست رفته را با دادن چیزی به خودمان بازیابی کنیم: یک خوراکی، یک نوشیدنی یا یک ژاکت جدید. ما اینگونه ضرر را جبران می‌کنیم حتی اگر برای کیف پول یا سلامتی‌مان توصیه نشود.

زمانی که به خرید می‌رویم تستوسترون نیز وارد عمل می‌شود. وقتی محصولات خاصی را خریداری می‌کنیم احساس قدرت بیش‌تری می‌کنیم و سطح تستوسترون‌مان افزایش می‌یابد. این فرآیند مدت‌ها پیش از آنکه متوجه شویم اتفاق می‌افتد.

این سازوکار حتی پیش از آنکه چیزی را که می‌خواهیم بخریم لمس کنیم فعال می‌شود: وقتی برای اولین بار ژاکت را می‌پوشیم بزرگ‌ترین لذت در مغزمان رخ نمی‌دهد. آن لذت خیلی زودتر رخ خواهد داد: زمانی که شیء در ذهن ما ظاهر می‌شود زمانی که ما آن را می‌خواهیم، آن را جست‌وجو می‌کنیم یا به‌سادگی آن را در ویترین مغازه می‌بینیم. این سازوکار مستقل از جنسیت است: هم مرد و هم زن تسلیم جذابیت آن می‌شوند. برای اطمینان از این‌که آن سازوکار رخ نخواهد داد باید فرآیند را در خودمان شناسایی کنیم و آگاهانه تصمیم بگیریم. پیش از خرید چیزی باید چند ثانیه وقت بگذاریم و از خود یک سؤال بپرسیم: آیا من آن را به این دلیل می‌خرم که واقعاً به آن نیاز دارم یا اینکه بخشی از چرخه رفاه است؟ هدف توقف خرید یا پذیرش سبک زندگی مینیمالیستی نیست. نیازی به آن نیست.

چالش این است که برای استفاده بهتر از آنچه در خانه داریم و برای توسعه شبکه‌های تبادل با دوستان و همسایگان درکمان از مصرف را تغییر دهیم تا یاد بگیریم با وسایلمان خلاق‌تر باشیم. مهم‌تر از همه آگاهی از آنچه در پس مصرف بیش از حد نهفته است و بهایی می‌باشد که به عنوان یک جامعه برای آن می‌پردازیم. یک تی‌شرت نخی به ۳۰۰ لیتر آب نیاز دارد و افرادی هستند که حتی به آن منبع اصلی حیات یعنی آب دسترسی ندارند.

زمانی که تسلیم سازوکار لذت نمی‌شویم می‌توانیم آن را اصلاح کنیم. اگر متحدانی داشته باشیم راه روبه‌جلو آسان‌تر است. ما می‌توانیم این پروژه را با شخص دیگری آغاز کنیم چالش را با یکدیگر به اشتراک بگذاریم و موفقیت‌های هر هفته را جشن بگیریم. بنابراین به تدریج شروع به لذت بردن از چیزهای ساده و تجربیات ناملموس می‌کنیم. در آن صورت ما در برابر فروش یا تبلیغات آسیب‌پذیر نیستیم. کشوها و کابینت‌های ما جادارتر می‌شوند و درنهایت یاد می‌گیریم بدون این همه چیز و عارضه ناشی از آن زندگی کنیم. ما آزادتر خواهیم بود و فضایی برای لذت بردن از چیزهایی خواهیم داشت، واقعاً مهم هستند، همانطور که همه می‌دانیم آن را با پول نمی‌توان خرید.

چرا همه واقعیت را نمی‌گویید؟

امیرعلی ابوالفتح توییت کرد: می‌گویند می‌شد با دولت بایدن برای بازگشت امریکا به برجام توافق کرد، اما نمی‌گویند دولت بایدن در ازای بازگشت به برجام چه خواسته‌هایی داشته است. آیا دولت بایدن حاضر بود به روز ۷ آوریل ۲۰۱۸ برگردد و همزمان، ایران هم تعهداتش را ذیل برجام انجام دهد یا انتظارات دیگری هم داشت؟

اراده برای حل مشکلات مردم

احمد قصری در توئیتی نوشت: رئیس‌جمهور قراره برای هشتمین بار به خوزستان سفر کنه تا پیگیر حل مشکلات مردم باشه. رئیسی اردیبهشت ماه می‌گفت برای حل مشکلات خوزستان اگر لازم باشه ۷۰ بار به این استان سفر می‌کنم! انصافاً سال‌ها این مدل اراده در حل مشکلات مردم قفل بود.

۵ کاری که باید قبل از اخذ تصمیم‌های مهم و پرریسک انجام دهید

کانال تلگرامی «آکادمی مدیریت استراتژیک» نوشت: در حالی که بسیاری بر این باورند برای موفقیت در کسب و کار و ایجاد جهش مالی و شغلی باید ریسک کرد، برخی نیز اصلاً توان ریسک کردن ندارند و بسیار محتاط پیش می‌روند، اما کدام روش درست‌تر است؟ یکی از اساتید دانشگاه «نورث وسترن» پنج راهکار عملی ارائه داده است که بتوانیم هوشمندانه تصمیم‌گیری کنیم.

۱) درنگ کنید و دوباره فکر کنید: قبل از هر کاری از خودتان بپرسید: دقیقاً دارم چه کار می‌کنم؟ چرا این کار را انجام می‌دهم؟ با همین سؤال ساده، آگاهی بالاتری نسبت به کاری که انجام می‌دهید خواهید داشت و شانس موفقیت شما افزایش می‌یابد. در این صورت خطرهای احتمالی را نیز متوجه می‌شوید و عملکرد بهتری از خود نشان می‌دهید.

۲) از نظرات افراد بی‌طرف کمک بگیرید: حضور افراد بی‌طرف برای بازخوردگیری بسیار کمک‌کننده است. از نظرات آنها کمک بگیرید. چنین افرادی عموماً در تصمیم گیری‌های شما نقش حیاتی و مهمی ندارند و نظرات سوگیرانه به شما نمی‌دهند.

۳) فقط به فکر برنده شدن نباشید، بازی را درست پیش ببرید: اگر بتوانید در مسیری که انتخاب کرده‌اید به هدف نهایی برسید، عالی است، اما از همه مهم‌تر این است که بازی را به درستی انجام دهید. در هر مرحله‌ای که پیش می‌روید، سعی کنید آن مرحله را با تمام قدرت و با تمرکز لازم پیش ببرید. بر موفقیت فاز به فاز و مرحله به مرحله تمرکز کنید، قطعاً به هدف نهایی نیز نزدیک خواهید شد.

۴) همه چیز را با دقت بررسی کنید: معمولاً وقتی در حوزه کسب و کار تصمیم‌گیری می‌کنید، ممکن است گزینه‌های مختلفی پیش روی شما وجود داشته باشد که هر کدام نقاط قوت و ضعف خودش را دارد. ریسک‌ها و نتایج هر گزینه را با دقت بررسی کنید. هر گزینه را با دقت بسنجید تا مشخص شود کدام گزینه عملی‌تر و بهتر است.

۵) همیشه در تصمیم‌گیری، بازنگری کنید: در هر موفقیت یا شکستی، تصمیمات خود را دوباره ارزیابی کنید. باید ببینید آیا بیش از حد ریسک‌های بزرگ می‌کنید تا شجاع‌تر به نظر برسید یا ریسک‌های کوچک‌تر را انتخاب می‌کنید؟ هر مسیری را که طی می‌کنید باید به ارزیابی خودتان بپردازید.

طرحواره‌های ذهنی

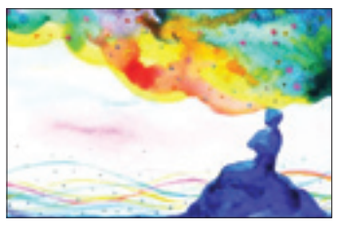

کانال تلگرامی «معنا و فلسفه زندگی» به نقل از کتاب «زندگی خود را دوباره بازبیافرینید» اثر جفری یانگ نوشت: مفهوم طرحواره از روان‌شناسی نشئت گرفته است. طرحواره‌ها را می‌توان اینگونه تعریف کرد: «باورهای عمیق و تزلزل‌ناپذیری که در دوران کودکی درباره خود، دیگران و جهان اطراف در ذهنمان شکل گرفته‌اند.» این طرحواره‌ها نقش تعیین‌کننده‌ای در شکل‌گیری احساس ما درباره خودمان دارند. رها کردن این طرحواره‌ها مستلزم چشم‌پوشی از امنیتی است که در پناه این طرحواره‌ها به دست آورده‌ایم، بنابراین این باورها به‌رغم آسیبی که به ما می‌زنند، در پناه آنها احساس امنیت می‌کنیم، زیرا به ما قدرت پیش‌بینی‌پذیری و اطمینان‌آفرینی می‌دهند. این باورها را می‌توان به امنیت داشتن فرد ترسو در خانه تشبیه کرد. به همین دلیل شناخت درمانگران اعتقاد دارند که تغییر این باورها، کاری سخت و طاقت‌فرساست.

هوش مصنوعی و هوش کاری

کانال تلگرامی «اسمارت‌تکنیک» نوشت: تقریباً همگان قبول دارند که انجام بعضی کارها نیازمند «هوش» است. مثل پیداکردن حاصل تقسیم ۲۳۱ بر ۴۲. ممکن است کسی بگوید دستگاهی دارای هوش مصنوعی است که بتواند برای انجام چنین کارهایی از سوی ما بهره‌برداری شود، یعنی کارهایی که توافق داریم انجام آنها به وسیله انسان مستلزم هوش است. داشتن هوش به این معنا را «هوش کاری» (task intelligence) می‌نامیم. ماشین حساب‌ها می‌توانند برای یافتن پاسخ تقسیم ۲۳۱ بر ۴۲ به کار گرفته شوند، بنابراین حتی آنها هم دارای هوش کاری هستند. هوش کاری مصنوعی، مناقشه برانگیز نبوده و حتی آکوئیناس و دکارت هم دلیلی برای رد آن ندارند. هر چند باید توجه داشت که ماشین حساب‌ها نمی‌دانند جواب مسائل ریاضیاتی چیست و نمی‌دانند که در حال انجام عملیات ریاضی‌اند. بنابراین شایسته نیست که از دارابودن هوش کاری به ادعاهای بزرگ‌تر درباره هوش اشیا پل بزنیم. «هوش شیء» مقابل «هوش کاری» است؛ اگر یک دستگاه هوش مصنوعی اشیا را داشته باشد، آنگاه چنین دستگاهی را می‌توان به معنی واقعی هوشمند دانست. پرسش‌های مناقشه برانگیز معاصر از امکان هوش مصنوعی اشیا و رویکردهای مختلف برای طراحی آن سؤال می‌پرسند.

می‌توان با وام‌گیری اصطلاح از جایگاه پمپ بنزین، بین دوگونه هوش اشیا تمایز نهاد: اگر هوش دستگاه به گونه‌ای است که می‌داند انسان‌ها چگونه دارای هوش خودشان هستند، چنین دستگاهی واجد هوش مصنوعی اعلای شیء (premium artificial thing intelligence) یا premium AI است، اما اگر هوش دستگاه به گونه‌ای باشد که نمی‌داند انسان‌ها چطور هوش خودشان را دارند، این دستگاه را دارای هوش مصنوعی عادی شیء (regular artificial thing intelligence) یا regular AI می‌نامیم. باید توجه داشت که گازوئیل عادی واقعاً گازوئیل است. به همین ترتیب، هوش مصنوعی عادی اشیا نیز واقعاً هوش است. جان سرل (۱۹۸۰) تفاوتی بین هوش مصنوعی قوی و ضعیف گذاشته بود: هوش مصنوعی قوی تزی است که می‌گوید «کامپیوترهایی با برنامه‌ریزی درست، واقعاً یک ذهن هستند. بدین معنا که کامپیوترها با برنامه‌ریزی درست، می‌توانند حقیقتاً و به معنای سابجکتیو «درک کنند» و دیگر حالات شناختی را نیز داشته باشند.» در حالی که ادعای هوش مصنوعی ضعیف فقط در این حد است که کامپیوترها ابزاری مفید برای فرمولیزه کردن و آزمایش و انجام وظایف و رفتارهای مبتنی بر هوش هستند.

این تمایز سرل را قادر ساخت تا استدلال خویش را مستقیماً و صرفاً علیه هوش مصنوعی قوی صورت‌بندی کند، ولی برای اهدافی عمومی‌تر نیازمند تمایزهای دیگری – مانند آنچه در اینجا معرفی کردیم – هستیم. تمایز عادی/اعلا به ما این امکان را می‌دهد که دو احتمال در هوش مصنوعی قوی را بازشناسی کنیم. تمایز هوش کاری/هوش اشیا به ما اجازه می‌دهد تشخیص بدهیم که چالش‌های فلسفی عموماً متوجه ادعایی است که می‌گوید یک دستگاه می‌تواند خودش اصالتاً هوشمند باشد یا حالات شناختی خاص خودش را داشته باشد.

تصویر منتخب

کشف سرزمین‌های ناشناخته | صفحه توئیتری دختری